

95 de ani de la deschiderea primei biserici pentecostale din România

De ce 10 septembrie 1922?

Lector dr. CIPRIAN BĂLĂBAN,
Institutul Teologic Pentecostal din
București

După ce au primit o scrisoare cu lămuriri despre credința pentecostală de la Pavel Budean, care era prezbiter pentecostal în SUA, soții Gheorghe și Persida Bradin din Păuliș (pe atunci raionul Lipova, regiunea Timișoara, azi județul Arad) au decis ca începând cu ziua de **duminică, 10 septembrie 1922** să nu mai frecventeze comunitatea baptistă, ci să deschidă în propria locuință o adunare pentecostală. În prima duminică au fost doar ei, dar până la finalul anului comunitatea număra 30 de persoane adulte.

Gheorghe și Persida Bradin aflaseră despre credința pentecostală în anul 1921 de la consăteanul lor Petru Pernevan, reîntors din SUA, care acolo a participat împreună cu alți prieteni români la adunări pentecostale. În luna mai a anului 1922 soții Bradin intră în posesia unei broșuri pentecostale numită *Adevărul biblic*, în care se vorbea despre experiența botezului cu Duhul Sfânt și posibilitatea vindecării prin

credință. Scrisoarea primită în septembrie era de fapt un răspuns la cea expediată în luna mai de soții Bradin la o adresă notată în broșură din orașul Cleveland al statului american Tennessee, prin care cereau lămuriri. Înainte să primească răspunsul la această scrisoare, convingși fiind de posibilitatea vindecării prin credință, au început să se roage, și în luna iunie 1922 Persida Bradin avea să fie vindecată în mod miraculos de tuberculoză și hidropizie, boli de care suferea de aproape trei ani.

Dar au fost Gheorghe și Persida Bradin primii pentecostali din România?

Este atestat documentar faptul că o mișcare de tip pentecostal a apărut în anul 1919 sau cel mai târziu 1921 printre sașii din județul Sibiu. Aici, câteva credincioase baptiste de etnie sașă au aflat despre experiența botezului cu Duhul Sfânt de la o femeie reîntoarsă din SUA, unde aceasta îmbrățișase credința pentecostală. Este posibil ca ea să se fi numit Susana Zigler și să fi locuit pentru o perioadă

„Aduceți-vă aminte de zilele de la început, când, după ce ați fost luminați, ați dus o mare luptă de suferințe...”
(Evrei 10.32)

în Portland, iar după moartea soțului ei, a revenit în țară și s-a stabilit în localitatea natală, Curciu, județul Sibiu. Între adevăratele credințe mărturisite de ea, prima experiență a botezului cu Duhul Sfânt ar fi avut-o o femeie de etnie sasă și de confesiune baptistă din localitatea Dârlos, pe data de 5 iulie 1921. În scurt timp, au apărut comunități penticostale în localitățile Dârlos, Curciu, Boian, Păucea, Bazna, Bratei, Ațel, Dumbrăveni, Biertan și altele.

Chiar mai multe variante sunt consemnate despre apariția timpurie a penticostalilor în zona Bucovinei. Astfel, se păstrează informații despre Gheorghe Păduche, credincios penticostal din Pătrăuții Storojinețului (azi în Ucraina) care s-ar fi mutat în Vicovu de Sus, județul Suceava, în anul 1911, fiind primul credincios penticostal din localitate. Apoi, Constantin Nișu întorcându-se în anul 1918 în Vicovu de Sus de pe frontul rusesc, unde a întâlnit credincioși cu practici penticostale, împreună cu Constantin Cornea și Toader Nițu, întemeiază aici o comunitate penticostală, soția sa Iustina fiind cunoscută ca prorociță. Mai sunt consemnați Gavril Cîrstean, care în anul 1918, după ce s-a întors de pe frontul rusesc, ar fi adus credința penticostală în localitatea Bilca din județul Suceava și Toader Daniliuc din Solca, același județ, care a experimentat botezul cu Duhul Sfânt cu vorbirea în alte limbi. Deși noi astăzi îi numim penticostali, aceste grupuri se pare că nu s-au identificat cu această denumire deoarece proveniența credinței lor nu era trezirea spirituală din SUA, ci diferite grupuri religioase profetice apărute în Ucraina și Rusia de-a lungul secolului XIX. Aceste informații, care pot conține unele inexactități, au fost uitate pentru mult timp, pe de o parte din cauza lipsei inițiale a unui specific confesional al acestor comunități profetice, iar pe de altă parte din cauza faptului că aceste grupuri, după primul război mondial, cel puțin între anii 1922-1927, au devenit studenți în Biblie (așa erau numiți atunci martorii lui Iehova). În acest context putem înțelege și faptul că trei lideri penticostali din Bucovina: Arcade Coroamă, Constantin Pătraș și Pavel Coroamă, publică în anul 1972 un articol în *Buletinul Cultului Penticostal*, în care declară că prima persoană din zonă care a avut experiența botezului cu Duhul Sfânt a fost Gavril Cîrstean

din Bilca, el aderând la credința penticostală în anul 1928, după ce a auzit de această credință de la Augustin Buta din Transilvania. Conexiunea existentă între aceste comunități și influența lui Gavril Cîrstean între credincioși explică și faptul că numărul comunităților penticostale din zonă crește repede, astfel încât la doi ani după ce devine penticostal, în anul 1930, Gavril Cîrstean organizează Filiala Penticostală Suceava.

O consemnare a unui grup penticostal de proveniență americană în zonă este în cazul localității Udești, unde Filaret Rotaru ar fi răspândit începând cu anul 1918 credința penticostală, la care a aderat în SUA în urma experimentării unei vindecări miraculoase. O piatră de încercare în legătură cu aceste informații este faptul că pastorul Eugen Bodor, care a locuit o lungă perioadă de timp în localitatea Burdujeni (astăzi cartier în orașul Suceava), cel care a adus în discuție pentru prima dată anterioritatea grupurilor penticostale din zona Mediaș, era complet ignorant cu privire la o comunitate penticostală care să fi apărut în Udești înainte de anul 1922.

Cert este însă faptul că mișcarea penticostală apărută la Păuliș, avându-i ca personaje centrale pe soții Bradin Gheorghe și Persida, a fost cea care a ajuns să fie cunoscută în întreaga țară ca un loc de pornire a credinței penticostale. În timp ce răspândirea grupului penticostal din județul Sibiu a fost limitată de specificul etnic, iar cel din Bucovina nu avea o definiție confesională clară, cel din zona Aradului a

reușit să polarizeze multe persoane și grupuri în jurul lui prin faptul că a fost singurul grup care a căutat recunoaștere oficială. Prima cerere de recunoaștere din partea statului este depusă la Ministerul Cultelor la finalul anului 1924, cu ocazia primei vizite a lui Pavel Budean în România. Răspunsul negativ primit la această cerere în luna ianuarie 1925, fiind publicat în presa vremii, a fost modalitatea prin care persoane din întreaga țară interesate de confesiunea penticostală au aflat că un astfel de grup există la Păuliș și a luat legătura cu Gheorghe Bradin prin corespondență sau vizitându-l personal.

Chiar dacă Gheorghe și Persida Bradin au fost sau nu primii credincioși penticostali din România, data de 10 septembrie 1922 rămâne o piatră de aducere aminte pentru fiecare generație, moment în care comunitatea penticostală din România mulțumește lui Dumnezeu pentru lucrarea Duhului Sfânt din țara noastră.

Placa memorială pusă la aniversarea de 80 de ani pe casa familiei Bradin din Păuliș, prima casă de rugăciune penticostală din România (foto sus) și interiorul, așa cum arată astăzi (foto jos).

